

บทคัดย่อ

ชื่อภาคนิพนธ์ : คุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานหญิงลากถุงกอล์ฟ (แคคคี่)
ในเขต กรุงเทพมหานคร
ชื่อผู้เขียน : นางสาวกัริมา กระโห้ทอง
ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาลังคม)
ปีการศึกษา : 2544

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาถึงระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของ แรงงานหญิงลากถุงกอล์ฟ ในเขตกรุงเทพมหานครว่าอยู่ในระดับใด ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อระดับ คุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานหญิงลากถุงกอล์ฟ ตลอดจน ศึกษาถึงปัญหาอุปสรรคในการ ส่งเสริมคุณภาพชีวิตการทำงานและแนวทางในการแก้ไข

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากแรงงานหญิงลากถุงกอล์ฟ ในเขต กรุงเทพมหานคร โดยแบ่งประเภทสนามเป็น 3 ประเภท คือ สนามกอล์ฟของเอกชน สนามกอล์ฟ ของราชการ และสนามกอล์ฟของสถาบันการศึกษาจำนวนสนามละ 50 คนเท่า ๆ กัน ได้จำนวน กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 150 คน ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และทดสอบ สมมติฐาน โดยใช้วิธี t-test และ F-test ตามลักษณะตัวแปร

ผลการศึกษาพบว่า

แรงงานหญิงลากถุงกอล์ฟ ส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 15-26 ปี และสมรสแล้ว ส่วนการศึกษานั้น พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา เป็นผู้ที่ย้ายมา จากต่างจังหวัด ในแถบภาคกลาง มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 2 ปีขึ้นไป โดยมีเพื่อนเป็น ผู้ชักนำให้มาทำงาน และสาเหตุที่ชักนำคือ ว่างาน หรือต้องการมีรายได้ ส่วนใหญ่ไม่เคยทำงานใน สนามกอล์ฟอื่นมาก่อน แต่ เคยประกอบอาชีพอื่นมาก่อน โดยเฉพาะอาชีพ รับจ้าง รายได้ส่วนใหญ่ อยู่ระหว่าง 6,000-9,000 บาท ทำงาน 3-4 วัน/สัปดาห์ ออกรอบวันละ 2 รอบ ใช้เวลาในการ ออกกรอบ 5 ชั่วโมงขึ้นไป

คุณภาพชีวิตการทำงาน ในภาพรวมแรงงานหญิงลากถุงกอล์ฟมีคุณภาพชีวิต การทำงานอยู่ในระดับปานกลาง แรงงานหญิงลากถุงกอล์ฟมีคุณภาพชีวิตสูงในด้านความปลอดภัย

ในการทำงาน แต่ในด้านสภาพความเป็นจริงในเรื่องของศักดิ์ศรีในอาชีพ ด้านความก้าวหน้าในการทำงาน และด้านความมั่นคงในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนคุณภาพชีวิตในระดับต่ำ คือด้านรายได้และสวัสดิการ

จากผลการศึกษาโดยการแยกประเภทของสนามออกเป็น 3 ประเภท พบว่าระดับคุณภาพชีวิตของพนักงานในสนามกอล์ฟทั้ง 3 ประเภท อยู่ในระดับปานกลางไม่แตกต่างกัน

สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตของแรงงานหญิงตากุ้งกอล์ฟ จากผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตได้แก่ การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวในเรื่องของการประกอบอาชีพ

ปัญหาและอุปสรรคในการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและแนวทางการแก้ไขพบว่ามีปัญหาในเรื่องของรายได้และสวัสดิการที่ได้รับค่อนข้างต่ำ โดยเฉพาะในเรื่องของการรักษาพยาบาล แรงงานเหล่านี้ไม่ได้รับสวัสดิการการรักษาพยาบาล เนื่องจากเป็นอาชีพอิสระ ได้รับค่าตอบแทนรายวันและไม่ได้อยู่ในลักษณะของระบบการทำงาน

จากการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่สำคัญคือ ควรหาแนวทางที่จะต้องจัดตั้งกลุ่มเพื่อทำอาชีพเสริมซึ่งสามารถกลายเป็นอาชีพหลักได้ในอนาคต สำหรับแรงงานหญิงกลุ่มนี้เพื่อยกระดับและพัฒนาฝีมือแรงงาน ทำให้แรงงานกลุ่มนี้สามารถหารายได้เพิ่มขึ้น และมีอาชีพรองรับต่อไป